

عنوان مقاله:

تاثیر معماری بومی خانه های سنتی گیلان بر میزان حس تعلق ساکنان آن در مقایسه با خانه های مسکونی جدید

محل انتشار:

همایش بین المللی معاصر سازی سنت های معماری اسلامی - ایرانی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

بهاره سلمانیان - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه محقق اردبیلی.

خلاصه مقاله:

معماری بومی و سنتی گیلان، معماری همساز با طبیعت، اقلیم، امکانات محل ی و فرهنگ مردم آن می باشد. با توجه به اینکه امروزه این معماری سنتی سازگار با اقلیم و فرهنگ گیلان، بنا بر مقتضیات و نیازها یجدید و امروزی به تدریج جای خود را به خانه های آپارتمانی و یا ویلایی جدید داده است، عدم ناخت کاف ینسبت به این نوع معماری و عدم انتقال مفاهیم و عناصر همساز با اقلیم و زندگی مردم در معماری خانه ها یجدید، می تواند به تدریج منجر به از بین رفتن هویت، احساس تعلق افراد و بی تفاوتی و گسست آنها از گذشته خود شود. بنابراین در این پژوهش، در جهت حفظ و ارتقاء احساس تعلق و دلبستگی در خانه های جدید، که به دلایل مختلفی متفاوت با سبک و سیاق خانه های سنتی گیلان می باشند، ضروری دانستم که به مقایسه میزان حس تعلق در خانه های جدید و سنتی استان گیلان بپردازم؛ تا علاوه بر سنجش میزان حس تعلق افراد، گام ی به سوی ارتقاء احساس تعلق در خانه های امروزی بردارم. بدین منظور با روش بررسی های اسنادی و میدانی، دیدگاه های مختلف ساکنین خانه های سنتی و جدید گیلان، طی پرسشنامه هایی در حیطه عوامل تاریخ ی- ادراکی، کالبدی و اجتماعی تاثیرگذار بر حس تعلق افراد، جمع آوری گردیده و با استفاده از نرم افزار (spss) تحلیل شده است. که در نتایج حاصل از پرسشنامه ها، میزان احساس تعلق افراد ساکن در خانه های سنتی بیشتر از ساکنان خانه های جدید ارزیابی شده است.

کلمات کلیدی:

خانه سنتی، خانه جدید، گیلان، حس تعلق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/571601>

